

¿Nova etapa nacionalista?

Potser en el pròxim període de sessions a les Corts valencianes el trencament entre Unitat del Poble Valencià i Izquierda Unida serà definitiu. UPV passaria, per tant, al grup mixt. ¿Què ha passat entre les dues forces per arribar a tal situació?

Josep Ramon Lluch

En les passades eleccions autonòmiques, la coalició electoral formada per Izquierda Unida i Unitat del Poble Valencià (IU-UPV) aconseguí traure sis diputats, dels quals quatre representaven IU i els restants UPV. Al llarg dels vora sis mesos que han passat des del 10 de juny i en el període de sessions parlamentari que està a punt de finalitzar, les relacions entre les dues forces coaligades han estat —si més no, aparentment— cordials i positives.

A les Corts valencianes s'ha notat la presència dels diputats nacionalistes i d'esquerra, i el PSOE ha hagut de comptar mol sovint amb aquest suport per a poder traure avant les seues iniciatives parlamentàries. Així mateix, una proposició no de llei d'IU-UPV, que comptà amb els vots favorables dels tres grups parlamentaris de la dreta —AP, UV i CDS— significà la primera derrota dels socialistes en dues legislatures i demostrà als diputats del PSPV-PSOE que, encara que són el grup majoritari a les Corts, no en són prou per a traure endavant les iniciatives pròpies, de manera que han de començar a pensar en pactes.

Malgrat el bon clima existent entre IU i UPV i el principi d'acord existent per a votar plegats contra el projecte de llei de pressupostos que havia presentat el govern valencià dies abans de les inundacions, el taló d'Aquil·les de la coalició es farà palès dimecres, quan aquesta revista comence a arribar als quioscos: en la votació a l'esmena a la totalitat del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per a 1988, que han presentat tots els grups parlamentaris de l'oposició, els dos diputats d'UPV han anunciat que s'hi abstin- dran, mentre que els quatre companys de la coalició en

representació d'IU han ratificat el seu vot afirmatiu a l'esmena de la qual són els principals impulsors.

Un mateix grup parlamentari i dos vots diferents. I, per primera vegada, una mostra evident que hi ha discrepàncies —profundes i serioses— al si de la coalició. Tan profundes que **Pere Mayor**, portaveu a les Corts d'UPV, pensa que «per aquest tema, en concret, no pensem trencar la coalició. Sí que és cert, però, que dins d'UPV s'enceta un debat intern —que s'ha d'estendre tant al Consell Polític com als diferents col·lectius— perquè tothom conega la dinàmica en què ens trobem. Vull dir també que pròximament, no sabem si en algunes setmanes o d'ací a un mes, prendrem la decisió de si ens mantenim en el mateix grup parlamentari o si, contràriament, passem al grup mixt, com a conseqüència de les discrepàncies que tenim amb IU, no només en aquest tema dels pressupostos, sinó també en el tema de la sanitat i en d'altres».

Fonts de la direcció d'UPV, que estigueren en el moment en que es va decidir a favor del pacte amb IU, han destacat: «És un procés ben clar: Iz-

quierda Unida té un interès legítim —i especialment el PCE, amb el projecte de reconstrucció del partit— de dur a terme una determinada política a nivell de tot l'estat, però això demostra que no és cert que tinga un plantejament de cooperació i de realitzar accions polítiques comunes amb els partits de l'esquerra nacionalista de la perifèria estatal. És absolutament incompatible la política de reconstrucció del PCE (amb la integració del partit que lidera Ignacio Gallego) amb la coalició amb partits del que podríem definir com *nova esquerra*, nacionalistes, eco-pacifistes, etc.».

Segons Pere Mayor, «hi han topat dues polítiques diferents, la d'IU i la d'UPV. Però el que cal ressaltar-ne és una qüestió que hem dit sempre: UPV no entrarà mai en Izquierda Unida ni en cap organització d'àmbit estatal. Nosaltres podem dur qualsevol negociació emmarcada dins l'àmbit del País Valencià, i s'ha acabat. A més d'això, hi ha una sèrie de discrepàncies entre IU i UPV, sobretot pel que fa a l'elecció del diputat que ens correspon a la Diputació de València. I nosaltres ens neguem a pagar una part del deute que

Albert Taberner: «Consideraria un error important per al País Valencià que es trencara la coalició».

hi ha pendent per aquesta qüestió. Però tampoc no ens equivoquem, per un gratat de diners, ni que siguen dos, tres o quatre milions de pessetes, no es trenca una coalició electoral, sinó que hi ha problemes polítics de fons, realment».

Pel que fa als representants de l'altra força que forma, encara, el pacte, Izquierda Unida, el seu portaveu a les Corts valencianes, **Albert Taberner**, ha declarat que «consideraria un error important per al País Valencià que es trencara la coalició. Jo crec que, per l'experiència que estem tenint de treball parlamentari durant els últims mesos, seria absolutament injustificable. I crec que és així, perquè el grup parlamentari d'IU-UPV a les Corts valencianes ha fet un treball ben important i perquè cal que continuem treballant junts per a poder fer possible que es produeixen canvis reals en la política valenciana...».

En l'imminent trencament entre IU i UPV alguns han vist el resultat lògic d'un suposat enfrontament entre dos «Peres», **Pere Mayor**, portaveu d'UPV i, **Pedro Zamora**, màxim dirigent del PCE al País Valencià. Aquest últim considera que «no hi ha cap problema de liderat, entre Pere Mayor i jo, senzillament perquè no hi ha cap líder. En el nostre grup parlamentari cadascú té una divisió de treball i cada diputat orienta el treball de l'àrea que li pertoca, després d'haver consultat els altres companys de grup. No tenim cap problema i, de moment, no pensem en cap trencament, perquè estem convençuts que el grup parlamentari ha estat funcionant satisfactoriament».

En els últims dies, però, les discrepàncies han estat tan fortes, que UPV va remetre, el passat dia 4 de novembre, un notari a **Pedro Zamora** perquè donara constància de l'entrega d'un document on es posen en relleu els incompliments que IU ha fet del pacte subscrit amb UPV.

En el fons d'aquest contenciós hi ha un problema polític que ultrapassa l'àmbit econòmic que l'ha fet saltar a la llum pública, com és que pràcticament des de les passades eleccions, IU es queda amb l'assignació econòmica a càrrec dels pressupostos institucionals per al funcionament de la UPV. La raó de l'apropiació de les 250.000 pessetes que pertocuen als nacionalistes és que UPV no ha pagat la part que li correspon del deute electoral. Tanmateix, cal destacar que IU no ha respectat el pacte subscrit amb UPV pel que fa a la presència equitativa dels re-

presentants nacionalistes en la Diputació de València i ha nomenat els assessors que col·laboren amb el diputat sense comptar per a res amb les suggerències d'UPV.

La situació és aquesta. Encara que tant els representants d'UPV com els d'IU volen traure ferro a les discrepàncies existents i a la denúncia presentada pels nacionalistes contra els seus coaligats, a ningú no s'escapa que el

aquests mesos, els membres del Consell Polític partidaris del manteniment de la independència de la nostra força política ens hem mantingut en una posició de deixar que les coses rutllaren. Considerem que aquesta etapa que ha passat des del 10 de juny és de transició i que calia deixar passar un temps perquè el pacte, que com he dit tots sabíem que naixia mort, es pogués trencar, com ara crec que passarà».

Josep Lluís Blasco, Pere Mayor i Paca Sevilla.

pacte fa figa, poc més de sis mesos després d'haver estat subscrit. Les tensions que la proposta del pacte creà en el col·lectiu d'UPV s'han explicat en aquestes pàgines en repetides ocasions, fins i tot estigué a punt de produir el trencament entre els partidaris de la fórmula del pacte amb IU i aquells que sempre han considerat la necessitat que UPV es mantinga en solitari com una força nacionalista independent.

En aquest sentit **Pepa Chesa**, regidora nacionalista a l'ajuntament d'Oлива, que en l'última assemblea de País d'UPV celebrada a mitjan juliol a Bellreguard presentà una proposta de resolució en la qual es mostrava favorable al fet que els dos diputats del partit elegits en les llistes de la coalició IU-UPV passaren immediatament al grup mixt, considera «una bona notícia la denúncia del pacte, al marge de les raons actuals que poden haver accelerat el procés. Vull destacar que, malgrat que en l'assemblea de Bellreguard el sentiment majoritari —confessat inclús pels companys favorables al manteniment del pacte amb IU— era de trencar la coalició, ja que no ens aportava cap avantatge, i evidentment era un pacte que naixia mort, durant

Segons han volgut remarcar significats partidaris de no acudir a les eleccions amb IU, «en cas que, efectivament, el pacte es trenque, no pensem refregar en la cara de ningú que ja ho havíem dit, i que la crisi estava anunciada des de primera hora...».

Segons **Pepa Chesa**, «a partir d'ara no guanyem els que havíem insistit en aquesta tesi, sinó que guanya tot el nacionalisme polític que s'aplega al voltant d'UPV i guanya aquesta força política com a opció diferenciada...»

I a partir d'ara, ¿què? A partir del pròxim període de sessions, quan possible el trencament s'haurà consumat de manera efectiva, UPV passarà al grup mixt amb els seus dos diputats i tractarà de dur endavant en solitari el programa que presentà a les passades eleccions i que permeté aconseguir dos representants en el Parlament autonòmic i de 100 regidors repartits per tot el País. És ben segur que els membres del Consell Polític oposats al pacte amb IU, que deixaren després de l'assemblea de Bellreguard d'assistir a les reunions, tornaran a participar en les tasques de direcció del partit. □